

FRANJO ČIČEK:

Mihec Pihec

ONSTRAN OBČINSKE MLAKE JE GOSPODARIL IN ŠARIL LUKA PIHEC. LUKA PIHEC JE BIL MODER GOSPODAR, DA MALO TAKIH. ŠE MODREJŠA OD MOŽA JE BILA NJEGOVA ŽENA KUNIGUNDA. OBA PA JE PREKAŠAL NJUN NADEBUDNI SINČEK MIHEC PIHEC, KI JE KORAJŽNO PRODAJAL PLATNO PO VASI IN KAZAL ŽENSKAM JEZIK PREKO PLOTA.

ONI DAN JE NABRAL MIHEC PIHEC POLNO KOŠARO KURJEGA PERJA IN GA VESTNO NATAKNIL PO VRTNIH GREDAH KAKOR KARFIJOLO ALI PARADIŽNIKE. JE OPAZILA SKRBNNA MATI NADEBUDNEGA SINČKA, KAKO VTIKA PERJE PO GREDAH. KIHNILA JE OD VESELJA IN STEKLA POBARAT MIHCA, ČEMU BO TO? MIHEČ PIHEC JE POŠKILIL IZZA PLOTA IN VZKLIKNIL:

»PERJE SADIM, DA BODO ZRASTLE PIŠKE!«

»JENCATA, HENCATA, KAKO PAMETNEGA IMAM SINA,« JE VZKLIKNILA MATI. »ŽIV DAN MI NI KAJ TAKEGA ŠINILO V GLAVO. NAJ ME OBLIJE KURJA POLT, ČE ME NI SRAM PRED MIHCEM. MOJ SINČEK, MOJ MIHEC, ČE TE NE BO ZADELA STRELA, TI BOŠ ŠE REŠIL DRŽAVO IN OČETNJAVO! TAKO JE RES: KURE BOMO SADILI NA GREDAH. JAJČKA, LEPO DEBELA IN OKROGLA, SVEŽA IN SOČNA, BELA IN RUMENA, BOMO PA SAMI POJEDLI ALI JIH MASTNO PRODALI! TO BO ZIJAL VESOLJNI SVET IN O KRIZI NE BO NE DUHA NE SLUHA VEČ!«

TAKO JE REKLA SKRBNNA IN ČUJEČA MATI, MIHEC PIHEC PA JE PRISTAVIL:

»ČUJTE, MATI, TO ŠE NI NIČ, TODA ČE BI VI ZAGREBLI NOGE V ZEMLJO, BI VAM NA NOSU ZRASTLA HRUŠKA. HRUŠKE PA JAZ TAKO RAD JEM!«

JE ZA PLOTOM STAL OČE IN SLIŠAL ZADNJE BESEDE, PA JE POMEŽIKNIL:

»HRKAMENT, POBA, IZ TEBE BO ŠE KAJ!«

KER JE BILA SUŠA, JE NA VEČER VZEL MIHEC PIHEC SKROPILNICO IN JE ZALIL PERJE, DA BI SE BOLJ PRIJELO IN UKORENINILO. PA JE PONOČI NASTAL VETER. POPULIL JE PERJE IZ GRED

IN GA ZANESEL BOG VE KAM. DRUGO JUTRO JE PIHČEVA DRUŽINA DEBELO GLEDALA NA PRAZNE GREDE IN NESREČNA MATI JE ZAJAVKALA:

»KRIŽ BOŽJI, KAKŠNI SO SEDAJ NA SVETU LJUDJE! KURE NAM PUŠČAJO PRI MIRU, PERJE PA KRADEJO, SRAKE NEMARNE!«

MIHEC PIHEC DELA ŠKORČEVO HIŠICO

NA SOSEDOVI TEPKI JE OPAZIL MIHEC PIHEC ŠKORČEVO HIŠICO. IMENITNO JE SEDEL STARI ŠKOREC NA KLINU IN LUKAL

Z ENIM OČESOM V LUKNJO, Z DRUGIM PA MIHCA. TAKEGA ŠKORCA BI RAD! TODA KAKO GA DOBITI, KO ŠENT NE POČAKA?

»HIŠICO BOM NAREDIL,« JO POGRUNTA MIHEC, »PA SE BO ŠKOREC PRESELIL VANJO TER BO IMEL PRI NAS MLADE.«

BISTRO IN NATANKO SI JE OGLEDAL ŠKORČEVO HIŠICO, DA JO BO ZNAL NAREEDITI. JE STOPIL MIHEC PIHEC DOMOV TER ISKAL PRIMERNO REČ, KI BI NAJ BILA SPOSOBNA ZA ŠKORČEVO STANOVANJE. A NI BILO NIČ KAJ PRIDA. PA NAJDE ZA VRATI OČETOVE ŠKORNJE.

»TO BO NEKAJ,« SI MISLI MIHEC IN VZAME ŠKORENJ. TODA CEL ŠKORENJ NE BO ZA ŠKORCA. TAK PTIČ NI TAKO NEUMEN. DA BI LEZEL PO TAKO DOLGI CEVI IN BI NAZADNJE PRIŠEL TJA, KAMOR TLAČI OČE SVOJE PRSTE. MIHEC VE, KAKO IN KAJ!